

Tystnadens röst

Och andra avhandlingar ur

De gyllene föreskrifternas bok

Till dagligt bruk för lärjungar

Återgivna och försedda med noter av

HPB

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning

<u>Förord</u>	<u>Fragment 1: Tystnadens röst</u>
<u>Fragment 2: De två vägarna</u>	<u>Fragment 3: De sju portarna</u>

[Till Titelsidan](#)

Förord

Följande tre avhandlingar är hämtade ur *De gyllene föreskrifternas bok*, ett av de verk som sätts i händerna på dem som i Österlandet ägnar sig åt ockulta studier. Kännedom om detta verk är obligatorisk i den skola vars läror hyllas av de flesta teosofier. Eftersom jag har lärt mig många av dessa föreskrifter utantill, har det varit jämförelsevis lätt att återge dem.

I Indien har nästan varje guru (lärare eller mästare) sin särskilda metod för utvecklingen av psykiska förmågor, inte bara därför att dessa gurer tillhör olika filosofiska skolor, varav det finns sex, utan därför att varje guru har sitt eget system som han i allmänhet håller mycket hemligt. Men på andra sidan himalayabergen begagnas en och samma metod i de esoteriska skolorna, såvida inte gurun bara är en lama, föga mer kunnig än de lärjungar som står under hans ledning.

Det verk ur vilket jag här ger en översättning, ingår i den serie varifrån de "sånger" ur *Dzyans Bok* tagits som ligger till grund för *Den Hemliga Lära*. *De gyllene föreskrifternas bok* återoppar samma upphov som det mystiska verket *Paramartha*, vilket enligt legenden om *Nagarjuna* överlämnades åt denne store arhat av nagaerna, dvs "ormarna" (i verkligheten en benämning på forntidens invigda mästare). Dess föreskrifter och idéer återfinns dock ofta under olika former i skrifter på sanskrit, bl a i vissa av upanishaderna och i skrifter som *Dhyanesvari*, en mystik avhandling i vilken Krishna med glödande färger för Arjuna beskriver en i det fulla ljuset inträdd yogis tillstånd. Detta är helt naturligt eftersom de flesta av de största arhaterna, Gautama Buddhas första följeslagare, var hinduer och arier, inte mongoler. Detta gäller särskilt dem som flyttade till Tibet. Ensamt de av Aryasanga efterlämnade skrifterna är ganska talrika.

De ursprungliga *Föreskrifterna* är inristade på tunna, avlångt fyrkantiga plattor, och avskrifter av dem mycket ofta på tallriksformade skivor. Dessa skivor förvaras vanligen på altaret i de tempel som uppförts vid huvudcentrerna för de sk "kontemplativa" eller mahayana (yogacharya) skolorna. De är skrivna på olika sätt, ibland med tibetanska bokstäver men för det mesta med bildskriftstecken. Prästspråket (senzar) har inte bara sitt eget alfabet, utan kan också återges på olika skrivsätt med chiffer som mer liknar bildskriftstecken än stavelser. Ett annat sätt (*lug* på tibetanska) är att använda siffror och färger, av vilka var och en motsvarar en bokstav i det tibetanska alfabetet (trettio enkla och sjuttiofyra sammansatta bokstäver), sålunda utgörande ett fullständigt chifferalfabet.

När bildskrift begagnas finns det ett givet sätt att läsa texten. I detta fall står de inom astrologin brukliga symbolerna och tecknen - zodiakens tolv djurtecken och de sju enkla färgerna, var och en i tre nyanser, den ljusa, den egentliga och den mörka - för det enkla senzaralfabetets trettio bokstäver samt för ord och meningar. Ty enligt denna metod utgör de tolv "djuren", fem gånger upprepade och sammanställda med de fem elementen och de sju färgerna, ett helt alfabet bestående av sextio heliga bokstäver och tolv tecken. Ett vid skriftens början satt tecken anger huruvida den skall läsas enligt det i Indien brukliga sättet, då varje ord helt enkelt är en omskrivning till sanskrit, eller enligt den kinesiska metoden för bildskriftens tydande. Det lättaste sättet är emellertid det som tillåter läsaren att använda vilket språk som helst eftersom tecknen och symbolerna, i likhet med de arabiska siffrorna, var gemensam och internationell egendom bland invigda mästare och deras lärjungar. Samma egendomliga förhållande utmärker ett av de kinesiska skrivsätten, vilket kan tydas med samma lätthet av vem helst som känner till nyckeln. En japan t ex kan läsa det på sitt eget språk lika lätt som en kines kan läsa det på sitt.

De gyllene föreskrifternas bok - av vilken några delar är för-buddhistiska medan andra tillhör en senare tid - innehåller omkring nittio särskilda små avhandlingar. Av dessa lärde jag mig för många år sedan trettionio utantill. Att översätta de övriga skulle bli en svår uppgift eftersom jag då tvingas hålla mig till anteckningar, strödda här och var bland en stor mängd papper och handlingar som samlats under de senaste tjugo åren men aldrig ordnats. Inte heller kan alla översättas och delges en värld som är alltför självisk och fäst vid sinnliga ting för att i rätt anda mottaga sådana upphöjda sedeläror. Ty den människa som inte allvarligt framhärdat i sin strävan att nå självkännedom, lyssnar inte till anvisningar och råd av detta slag.

Ändå fyller dessa och liknande sedebud mängder av böcker inom Österlandets litteratur, särskilt upanishaderna. "Utropa begäret att leva" säger Krishna till Arjuna. Detta begär har bara sitt säte i kroppen, det förkroppsligade jagets vehikel eller bärare, inte i det JAG som är "evigt, oförgängligt, som inte dödar och inte heller dödas". (*Katha-upanishaden*) "Utropa sinnesförmimmelsen", läres i *Sutta Nipata*. "Låt njutning och smärta, vinst och förlust, seger och nederlag vara dig enahanda." "Sök uteslutande din tillflykt i det eviga." (*Sutta Nipata*) "Förgör känslan av avskildhet", upprepar Krishna i alla möjliga former. "Liksom den lilla farkosten går förlorad på det stormiga havet, så går även den andliga kunskapen förlorad för den som överlämnar sin själ åt de stormande begären." (*Bhagavad-Gita*)

Därför har det ansetts bättre att bland dessa avhandlingar göra ett urval som bäst passar för, och säkrast motsvarar, behovet hos Teosofiska Samfundets få verkliga mystiker. Endast de skall uppskatta dessa ord av Krishna-Christos, "det högre jaget":

"De som är visa i andliga ting oroar sig varken för levande eller döda. Liksom den tid ej funnits då jag inte var, så har inte heller du eller jordens övriga furstar någonsin saknat tillvaro, inte heller skall vi någonsin upphöra att vara." (*Bhagavad-Gita*)

I denna översättning har jag gjort mitt bästa för att bibehålla den poetiska skönhet i språk och bilder som utmärker originalet. Huruvida jag lyckats i detta mitt bemödande, överlämnar jag åt läsaren att bedöma.

1889

HPB

[Till Fragment 1: Tystnadens röst](#)

[Till Innehållsförteckning](#)

Ur De gyllene föreskrifternas bok

TYSTNADENS RÖST

Dessa anvisningar är avsedda för dem som är okunniga om farorna av de lägre iddhi¹

1. Ordet iddhi på palispråket är liktydigt med sanskrit-termen siddhier, dvs psykiska eller abnorma förmågheter hos människan. Det finns två slags siddhier: en grupp som omfattar psykets och tankelivets lägre grövre energier och en annan som kräver den högsta utbildning av andliga krafter. I *Bhagavad-Gita* säger Krishna: "Den som är inbegripen i utövandet av yoga, som har kuvat sina sinnen och vänt alla sina tankar till mig (Krishna), en sådan yogi står alla siddhier redo att tjäna."

Den som vill höra Nadas² röst, "det ljudlösa ljudet", och fatta dess mening, han måste lära känna vad dharana³ är.

2. Den "ljudlösa rösten" eller "tystnadens röst". Bokstavligen borde det kanske heta "rösten i *det andliga ljudet*", ty sanskritordet nada motsvarar detta uttryck på senzarspråket.

3. Dharana är sinnets skarpa och fullkomliga koncentration på något inre föremål, åtföljt av ett fullständigt bortvändande från allt som tillhör det yttre världsalltet eller sinnenas värld.

Sedan lärjungen gjort sig oemottaglig för sinnesintryck utifrån, måste han uppsöka sinnenas rajah (kung, herre), tankealstraren, han som väcker illusionen.

Sinnet (the mind)* är den store dråparen av det verkliga.

*Det engelska "mind" - latin "mens" - betecknar det verktyg eller vehikel, av vilket själen betjänar sig vid utövandet av sina olika förmågheter: tanke, vilja, känsla, minne osv. Det svenska ordet sinne har ansetts bäst motsvara detta komplicerade begrepp. (Ö a)

Må lärjungen dräpa dråparen! Ty -

När hans egen gestalt synes honom överklig, liksom vid uppvaknandet alla de bilder han skådar i drömmen.

När han upphört att höra de många kan han förnimma den enda - den inre rösten, som bringar de yttre till tystnad.

Då först, inte förrän då, skall han lämna de nejder där *asat*, det bedrägliga, härskar, för att komma till området för *sat*, det sanna.

Innan själen kan se måste invärtes harmoni vara vunnen och de lekamliga ögonen ha gjorts blinda för all illusion.

Innan själen kan höra måste avbilden (människan) ha blivit lika döv för rytanden som för viskningar, för skränet av ursinniga elefanter som för den gyllene eldflugans silverklingande surr.

Innan själen förmår fatta och kan minnas måste den vara förenad med den tyste talaren, liksom den ur leran framställda formen ursprungligen är ett med krukmakarens skapande tanke.

Ty då skall själen höra, den skall minnas, och då skall TYSTNADENS RÖST tala till den inre hörseln och säga:

Om din själ ler när den badar i ditt livs solsken. Om din själ sjunger inom sin puppa av kött och materia. Om din själ gråter inom sin borg av bländverk. Om din själ vill avslita silvertråden som binder den vid MÄSTAREN⁴ - vet, lärjunge, då är din själ av jorden.

4. "Den store mästaren" är det uttryck som används av Ianoer eller lärjungar för att beteckna "det högre jaget". Det är liktydigt med avalokitesvara, detsamma som adi-buddha hos de buddhistiska ockultisterna, ATMAN, "det högre jaget", hos brahminerna, och

CHRISTOS hos den gamla tidens gnostiker.

När din knoppande själ⁵ lånar sitt öra till världens brusande larm. När till det stora bländverkets⁶ dånande röst din själ ger återsvar. När, skrämnd vid åsynen av smärtans heta tårar, fasande för ångestropen, din själ drar sig tillbaka inom sig själv likt den skygga sköldpaddan inom sitt skal - vet, lärjunge, då är din själ ett ovärdigt tempel för din tyste "gud".

5. Ordet "själ" betecknar här *den mänskliga jag-principen*, manas, det som i vår ockulta sjuindelning kallas "den mänskliga själen" till skillnad från den andliga och den animala själen.

6. Maha maya, "den stora illusionen", det objektiva världsalltet.

När din själ blir starkare och glider ut från sin säkra tillflykt. När den bryter sig lös från den skyddande helgedomen, tänjer ut sin silvertråd och hastar åstad. När den, seende sin motbild på Rummets vågor, viskar "detta är jag" - erkänn, lärjunge, att din själ då är fångad i det bedrägliga skenets villfarelse⁷.

7. Sakkayaditthi: misstaget att tro personligheten vara sant verklig.

Denna jord, lärjunge, är sorgens sal, där längs de hårda provningarnas väg fällor är utsatta för att snärja ditt EGO med den villfarelse som kallas den stora irrläran⁸.

8. Attavada: villfarelsen att tro på själen, eller rättare sagt på själens eller *jagets* avskildhet från det oändliga JAGET.

Denna jord, du okunnige lärjunge, är bara den dystra ingångsporten till den skymning som föregår det sanna ljusets dal - det ljus som ingen vind kan släcka, det ljus som brinner utan veke eller bränsle.

Så säger den stora lagen: "Vill du nå kännedomen om ALLJAGET⁹, måste du först lära känna ditt eget JAG." För att vinna kunskap om detta JAG skall du ge upp jaget för icke-jaget, varandet för icke-varandet. Sedan kan du vila trygg mellan den STORA FÅGELNS vingar. Ja - ljuv är vilan mellan vingarna av det som inte föds, inte heller dör, utan är AUM¹⁰ genom eviga tider¹¹.

9. Tatwagnyani kallas den som känner eller förmår skilja på principerna hos naturen och hos människan. Atmagnyani är den som känner ATMAN eller det universella ALLJAGET.

10. Kala Hamsa, "fågeln" eller svanen (se not 12). I *Nadabindu-upanishaden* (Rig Veda) står: "Bokstaven A betraktas som dess (fågeln Hamsas) högra vinge, U som dess vänstra, M som dess stjärt och Ardha-matra (halv-metern) sägs vara dess huvud."

11. Ordet "evighet" har hos österländska folk en helt annan betydelse än hos oss. Vanligen menas därmed Brahmas 100 år eller "ålder", en tidsperiod på 4.320.000.000 år.

Sitt upp på livets fågel om du önskar veta¹².

12. I samma *Nadabindu* står: "En yogi som bestiger Hamsa" (försjuncker i betraktelse över AUM) "berörs inte av karmiska inflytelser, inte ens av oräkneliga synder".

Ge upp ditt liv om du önskar leva¹³.

13. Ge upp den fysiska *personlighetens* liv om du vill leva i anden.

Tre salar, du trötte pilgrim, leder till mödornas slut. Tre salar, du Maras besegrare, skall föra dig genom tre tillstånd¹⁴ in i det fjärde¹⁵ och därifrån till de sju världarna¹⁶, den eviga vilans världar.

14. De tre medvetandetillstånden: *jagrat*, vakentillståndet, *swapna*, tillståndet i drömmen, och *sushupti*, det drömfria tillståndet under djup sömn. Dessa tre yogatillstånd leder till det fjärde, nämligen:

15. *Turya*, bortom det drömfria tillståndet, det högsta av alla, ett tillstånd av högt andligt medvetande.

16. Några sanskritmystiker förlägger sju tillvaroplan, de sju andliga *lokaerna* eller världarna, inom Kala Hamsas kropp - svanen, som

inte finns i tid och rum men som kan förbytas till svanen i tiden, då den blir Brahmâ i stället för Brahma (neutrum).

Vill du veta deras namn, så lyssna och göm dem i ditt minne.

Den första salens namn är OKUNNIGHET - avidya.

Detta är den sal i vilken du sett dagen, i vilken du lever och skall dö¹⁷.

17. Endast sinnen och det jordiska medvetandets fenomenvärld.

Den andra salen kallas LÄRANDETS sal. I denna skall din själ finna livets blomster, men under varje blomma gömmer sig en ringlad orm¹⁸.

18. Det *förberedande* lärandets sal. Den astrala regionen, de översinnliga förmimmelsernas och de bedrägliga synernas psykiska värld - de spiritistiska mediernas värld. Den är vad Eliphas Levi kallar "den stora astralormen". Ingen blomma, plockad på dessa områden, har ännu bringats ned till jorden utan att den haft sin orm ringlad kring stjälken. Den är det stora *bländverkets* värld.

Den tredje salens namn är VISDOM och bortom den sträcker sig AKSHARAS strandlösa hav, allvetandets outtömliga källa¹⁹.

19. Området för det fulla andliga medvetandet, bortom vilket ingen fara mer kan möta den som uppnått det.

Vill du oskadd komma genom den första salen, låt då inte ditt sinne ta de lustans eldar som brinner därinne för livets solsken.

Vill du oskadd komma genom den andra, stanna då inte för att inandas doften av dess bedövande blomster. Vill du befria dig från de karmiska fjättrarna, sök då inte din guru inom dessa bedrägliga områden.

DE VISE dröjer inte i sinnenas lustgårdar.

DE VISE aktar inte på sinnesvillornas bedårande stämmor.

Sök honom som skall ge dig det nya livets gåva²⁰ i visdomens sal, salen bortom de andra, i vilken alla skuggor är okända och sanningens ljus lyser med alltid oförminskad glans.

20. Den invigde, som genom den kunskap han ger lärjungen leder denne till sin andliga eller nya födelse, kallas *fader*, guru eller mästare.

Inom dig, lärjunge, bor det oskapade, liksom det innebor i denna sal. Vill du uppnå det och låta de två ljusen bli till ett, må du avkläda dig dina illusioners mörka klädedräkt. Förkväv köttets stämman. Låt ingen sinnenas gyckelbild tränga sig mellan det ljuset och ditt, på det att de två kan smälta samman till ett. Sedan du lärt känna din egen agnyana²¹ så fly från lärandets sal. Den är farlig i sin förrådiska skönhet och behövlig endast för din provotid. Tag dig i akt, lärjunge, så att inte din själ, bländad av bedräglig glans, må dröja sig kvar och fångas i dess svekfulla ljus.

21. Agnyana är okunnighet eller icke-vetande, motsatsen till kunskap, gnyana.

Detta ljus lyser från den store förförarens (Maras)²² ädelsten. Det förhäxar sinnen, förblindar förnuftet och lämnar den ovarsamme som ett övergivet vrak.

22. Mara är i exoteriska religioner en demon, en asura, men i den esoteriska filosofin den personifierade frestelsen, verkande genom människornas laster och orena begär. Mara betyder bokstavligen översatt "det som dödar" själen. Framställs i bild som en kung (över mara-demonerna) med en krona, i vilken en ädelsten lyser med sådan glans att alla som ser på den förblindas - detta syftar naturligtvis på den tilldragande makt, den förtrollning, som lasten utövar på vissa naturer.

Malen som lockas och bländas av lågan i din nattlampa är dömd att förgås i den klubbiga oljan. Den ovarsamma själ som underlåter att brottas med sinnesvillans gäckande demon, skall återvända till jorden som Maras slav.

Skåda själarnas oräkneliga skaror. Märk hur de svävar över människolivets stormiga hav och hur de utmattade, blödande, vingbrutna, en efter en tumlar ned på de svallande vågorna. Kastade hit och dit av de rasande vindarna, jagade av stormbyarna, driver de in bland bränningarna och försvinner i första stora strömvirvel.

Om du genom visdomens sal vill uppnå lycksalighetens dal, tillslut då noga dina sinnen mot avskildhetens stora fruktansvärda irrlära, som vänder dig bort från de övriga.

Låt inte din "himlafödde" gå förlorad i mayas hav och slita sig lös från den universella fadern-modern (VÄRLDS-SJÄLEN), utan låt eldkraften dra sig tillbaka till den innersta kammaren, hjärtats kammare²³, världsmoderns²⁴ boning.

23. Hjärtats *inre* kammare, på sanskrit kallad *brahma-pura*. "Eldkraften" är kundalini.

24. "Kraften" och "världsmoern" är benämningar som brukar ges *kundalini*, en av de mystiska "yogakrafterna". Den är *buddhi*, fattad som aktiv i stället för passiv princip, vilket senare den vanligen är när den enbart betraktas som atmas, den högsta andens, vehikel eller bärare. Den är en elektrisk-andlig kraft, en skapande makt som, när den väcks till verksamhet, kan lika lätt döda som skapa.

Då skall denna kraft från hjärtat stiga upp till den sjätte, den mellersta regionen, platsen mellan dina ögon, där den blir ALLSJÄLENS andedräkt, den röst som fyller allt - din mästaress röst.

Först då kan du bli en "vandrare i skyn"²⁵, som går på vindarna ovan vågorna och vars steg inte berör vattnen.

25. Keshara, "en som går i skyn". I den sjätte adhyayan i *Dhyaneshvari*, det yppersta bland alla mystiska verk, förklaras att en yogis kropp blir som vore den *bildad av luft* - som "ett moln, från vilket lemmar har skjutit ut" - varefter "han skådar saker och ting bortom haven och stjärnorna. Han hör andarnas språk och förstår det, och han uppfattar vad myran tänker och vill".

Innan du sätter din fot på stegens övre spole, de mystiska ljudens stege, måste du kunna höra rösten av din *inre* GUD* på sju olika sätt.

*Det högre gudomliga Jaget.

Det första ljudet är likt näktergalens ljuva stämman, när den sjunger en avskedssång till sin maka.

Det andra kommer som klangen av en dhyaniernas** silvercymbal, väckande de tindrande stjärnorna.

**Höga andeväsen, "ljusets söner".

Det nästföljande är som den melodiskt klagande sången av en havets ande, innesluten i sitt snäckskal.

Efter detta följer toner, liknande dem som lockas ur vinans²⁶ strängar.

26. Vina är ett indiskt stränginstrument, liknande en luta.

Det femte, likt bambuflöjtens röst, ljuder gällt i ditt öra.

Därnäst förändrar det sig till en trumpetstöt.

Det sista skakar luften som det dova mullrandet ur ett åskmoln.

Det sjunde uppslukar alla de andra ljuden. De dör bort och hörs inte mer.

När de sex²⁷ blivit underkuvade och nedlagts vid mästaressens fötter har lärjungen uppgått i ENHETEN²⁸, blir denna ENHET och lever i den.

27. De sex principerna - dvs när den lägre personligheten är undertryckt och den inre individualiteten uppgått i och blivit *ett* med den sjunde principen, ren ande.

28. Lärjungen blir *ett* med Brahmâ eller atman.

Innan den vägen beträds måste du förgöra din månkropp²⁹, luttra din tankekropp³⁰ och rena ditt hjärta.

29. Den av den kamiska principen alstrade astrala gestalten, kamarupa, dvs begärskroppen.

30. Manasarupa. Den förra, kamarupa, har avseende på det astrala eller *personliga* jaget, den senare på individualiteten eller det reinkarnerande jaget, vars medvetande på vårt plan, dvs *lägre manas*, måste paralyseras.

Det eviga livets rena kristallklara källsprång kan inte blanda sig med monsunstormens grumliga störtfloder.

Om himlens dagdroppe, glittrande i morgonsolens första stråle i lotusblommans kalk, nedfaller på marken, blir den till en lerklump. Se, pärlan är nu bara en liten fläck av gyttna.

Kämpa mot dina orena tankar innan de blir dig övermäktiga. Behandla dem som de vill behandla dig, ty skonar du dem och de slår rot och växer skall de övervinna och döda dig. Akta dig, lärjunge - tillåt inte ens deras skugga att komma dig nära. Ty denna skall växa, tillta i storlek och värde, och då kan detta mörkrets foster suga i sig hela sin varelse redan innan du märkt det svarta vederstyggliga vidundrets närvaro.

Innan den "mystika kraften"³¹ förmår göra en gud av dig, måste du ha vunnit förmågan att när du finner för gott förgöra din månkropp.

31. Kundalini kallas den "ormlika" eller *ringlande* kraften på grund av sin spiralliknande verkan eller gång inom kroppen på den asket som hos sig utbildar densamma. Den är en elektrisk, eldartad, ockult eller fohatisk kraft, den stora urkraft som ligger till grund för all såväl organisk som oorganisk materia.

Det materiella jaget och det andliga JAGET kan aldrig förenas. Ett av de två måste försvinna. Det finns inte rum för båda.

Innan din själs sinne kan förstå, måste personlighetens knopp förstöras, sinnlighetens mask så krossas att den inte kan återkomma till liv.

Du kan inte färdas på vägen förrän du själv blivit vägen³².

32. Denna "väg" omtalas i alla mystika verk. Som Krishna säger i *Dhyanesvari*: "När denna väg varseblivs, ...vare sig färden ställs mot Österns solljusa ängar eller mot Västerns kamrar, *sker vandringen utan att du rör dig från stället*. Vart man än vill bege sig på den vägen, *den platsen blir ens eget jag*." "Du är vägen", sägs till adept-gurun, och av denne efter invigningen till lärjungen. "Jag är vägen", säger en annan MÅSTARE.

Må din själ lyssna till varje rop av smärta, likasom lotusblomman blottar sitt hjärta för att dricka morgonsolens ljus.

Låt inte solens heta glöd torka en enda smärtans tår innan du själv hunnit borttorka den ur den lidandes öga.

Låt i stället varje brännande mänsklig tår falla på ditt hjärta och där ligga kvar. Inte heller må du stryka bort den förrän det lidande som förorsakade den blivit avhjälpt.

Dessa tårar, du av barmhärtighet genomträngde, är de flöden som vattnar det eviga förbarmandets åkerfält. Det är på sådan mark som Buddhas midnattsblomster³³ växer, mer svårt att finna, mer sällsynt att skåda än vogayträdet blomma. Det är sådden till befrielse från återfödelse. Det håller arhaten skild från såväl strid som begär, det leder honom genom varandets ängar fram till den frid och sällhet som endast står att finna i tystnadens och icke-varandets land.

33. Adeptskapet - "bodhisattva-blomstret."

Döda begäret. Men när du dödar det, se till att det inte åter må uppstå från de döda.

Döda kärleken till livet. Men när du dödar *tanha*³⁴, se till att du inte gör det av åtrå efter evigt liv utan för att utbyta det obeständiga mot det som evigt består.

34. *Tanha* - "viljan att leva", fruktan för döden och kärleken till livet. Den kraft eller energi som är återfödelseornas orsak.

Begär inget. Knota inte över karma, inte heller över naturens oföränderliga lagar, utan kämpa endast mot det personliga, det tillfälliga, det försvinnande och förgängliga.

Hjälp naturen och samarbeta med den. Naturen skall då i dig se en av sina skapare och bli dig underdånig.

Den skall då öppna portarna till sina hemliga gemak för dig och låta dina blickar skåda de skatter som ligger dolda i de innersta djupen av dess rena jungfruliga sköte. Oåtkomlig för materiens besudlande hand, visar den endast sina skatter för andens öga - det öga som aldrig slutas, det öga inför vilket i alla dess kungariken inget är fördolt.

Den skall då visa dig medlet och sättet, den första porten och den andra, och den tredje ända till den sjunde. Och därefter målet - bortom vilket, badande i andens solljus, ligger utsägliga härligheter, aldrig skådade av något annat öga än själens.

Det ges bara en stig som leder fram till vägen. Först vid dess yttersta ände kan "tystnadens röst" förnimmas. Spolarna i stegen, med vars hjälp den sökande stiger uppåt, är bildade av lidande och smärta. Endast dygdens röst kan bringa dessa till tystnad. Ve dig alltså, lärjunge, om det finns en enda last som du inte lämnat bakom dig. Ty då skall stegen brista och dra dig med i fallet. Dess fot vilar i dina synders och bristers djupa dy, och innan du ens kan försöka komma över detta breda svalg av materia måste du två dina fötter i försakelsens vatten. Vakta dig så att du inte sätter en ännu ören fot på stegens lägsta spole. Ve den som vågar förorena en enda av spolarna med besudlade fötter. Den vämjeliga sega gyttjan skall bli torr och klabbig och fasthålla hans fötter på stället, och likt en fågel som fastnat i den förslagne jägarens fågellim, skall han hindras från vidare framsteg. Hans laster skall ta gestalt och dra honom nedåt. Hans synder skall höja sina röster likt schakalens skratt och gråt efter solnedgången. Hans tankar blir till en här som drar honom med sig bort, en fången slav.

Döda dina begär och gör dina laster maktlösa innan första steget tas på den högtidliga vandringen.

Stryp dina synder och gör dem för alltid stumma, innan du ens lyfter foten för att gå uppför stegen.

Tysta dina tankar och fäst hela din uppmärksamhet på din mästare som du ännu inte ser, men vars närvaro du känner.

Låt dina sinnen flyta samman i *ett* sinne om du vill vara säker för fienden. Endast med bistånd av detta sinne, som ligger gömt inom din hjärnskål, kan för din själs skumma syn uppenbara sig den branta stig som leder fram till din mästare.

Lång och mödosam är den framför dig liggande vägen. En enda tanke på det förflutna som du lämnat bakom dig kan komma dig att falla, och du måste då börja uppstigandet igen.

Döda inom dig all hågkomst av upplevda erfarenheter. Se dig inte tillbaka, ty då är du förlorad.

Tro inte att begäret någonsin kan utrotas genom att tillfredsställas eller mättas, ty detta är en av Mara ingiven villfarelse. Om lasten får näring breder den ut sig och växer sig stark, likt masken som göder sig av blommans hjärta.

Rosen måste åter bli den ur moderstammen födda knoppen innan den tärande parasiten ätit sig in i dess hjärta och druckit dess livs-sav.

Det vårljusa trädet skjuter ut sina späda knoppar innan dess stam härjas av ovädret.

Lärjungen måste återvinna *det barnatillstånd han förlorat* innan det första ljudet kan nå hans öra.

Ljuset från den ENDE MÄSTAREN, andens aldrig förbleknande gyllene ljus, kastar från början sina klara strålar på lärjungen. Dess ljusstrimmor banar sig väg genom materiens täta mörka moln.

Än här, än där upplyses materien av dessa strålar, liksom när solstrimor faller på marken genom urskogens täta lövmassor. Men, lärjunge, om inte din köttsliga natur är passiv, huvudet svalt, själen lika fast och ren som den gnistrande diamanten, når inte glansen fram till *kammaren*²³, dess solsken skall inte värma hjärtat och inte heller skall de akashiska höjdernas³⁵ mystiska ljud i begynnelsestadiet nå örat, om än så ivrigt lyssnande.

23. Hjärtats *inre* kammare, på sanskrit kallad *brahma-pura*. "Eldkraften" är kundalini.

35. De mystiska ljud eller den melodi asketen hör i början av sin meditationscykel och som av yogierna kallas *anahata-shabd*.

Om du inte hör, kan du inte se. Om du inte ser, kan du inte höra. Att höra och se - detta är andra stadiet.

* * * * *

När lärjungen ser och hör, när han känner lukt och smak, fastän ögon och öron, mun och näsa blivit stängda för varje sinnesintryck. När de fyra sinnen smälter samman och är på väg att övergå i det femte, det inre känselsinnet - då har han uppnått det fjärde stadiet.

Och i det femte, du dina tankars baneman, måste alla dessa återigen dödas utan möjlighet att än en gång komma till liv³⁶.

36. Härmed menas att i det sjätte utvecklingsstadiet, som i det ockulta lärosystemet är *dharana*, måste varje sinne som individuell förmåga "dödas" (dvs paralyseras) på detta plan, övergående i och sammansmältande med det *sjunde* sinnet, det mest andliga.

Avhåll dig från all tanke på yttre föremål, yttre syner. Håll alla inre bilder ifrån dig så att de inte må kasta en mörk skugga på din själs ljus.

Du är nu i DHARANA³⁷, det sjätte stadiet.

37. Se not 3.

När du ingått i det sjunde, du lycklige, skall du inte längre varsebli de heliga tre³⁸ ty du har då själv blivit detta tretal - du och ditt sinne, likt tvillingar på samma plan, och stjärnan som är ditt mål, brinnande därovan³⁹. De tre, som bor i utsäglig härlighet och salighet, har nu i mayas värld förlorat sina namn. De har blivit till *en* stjärna, den eld som brinner men inte bränner, den eld som är lågans upadhi⁴⁰.

38. Varje utvecklingsskede i *raja-yoga* symboliseras av en geometrisk figur. Den här avsedda är den heliga triangeln och föregår *dharana*. Triangeln är tecknet för långt hunna lärjungar, medan ett annat slags triangel betecknar höga invigda. Den är symbolen "I", av Buddha omtalad och begagnad som en sinnebild för Tathagatas lekamliga gestalt när han frigjort sig från de tre pragnya-tillstånden. När de förberedande och lägre stadierna väl är genomgångna, ser lärjungen inte längre triangeln utan en förkortning av det fulla sjuatalet. *Tecknets verkliga form meddelas inte här, eftersom en eller annan charlatan säkerligen skulle ta det - för att bruka det till vanhedrande ändamål.*

39. Stjärnan som brinner "därovan", är "invigningens stjärna". Det kastmärke som bärs av dem som dyrkar Shiva, alla yogiers store skyddsgud, är en rund svart fläck, numera kanske *solens* sinnebild men i forna tider invigningens stjärna inom ockultismen.

40. Underlaget (upadhi) till LÅGAN som asketen aldrig kan nå så länge han ännu befinner sig i detta livet.

Och detta, du framgångsrike yogi, är vad människor kalla *dhyana*⁴¹, den rätta föregångaren till *samadhi*⁴².

41. *Dhyana* är det näst sista stadiet *på denna jord*, såvida man inte blir en fullvärdig mahatma. Som redan sagts är en *raja-yogi* i detta tillstånd ännu i andligt avseende medveten om sitt jag och sina högre principers verksamhet. Ett steg till och han befinner sig på planet bortom det sjunde, eller fjärde enligt andra skolor. I dessa skolor sammanfattas - efter en förberedande träning, kallad *pratyahara*, avsedd att bringa sinnet och tankarna under viljans kontroll - *dharana*, *dhyana* och *samadhi* under benämningen *sannyama*.

42. *Samadhi* är det tillstånd i vilket asketen förlorar medvetandet om varje individualitet, sin egen inbegripen. Han blir ALLTET.

Och nu är ditt *jag* uppgånget i JAGET, du själv är ingången i DIG SJÄLV, du har blivit ett med DET JAG från

vilket du i begynnelsen utstrålade.

Var är din individualitet, lärjunge - var är lärjungen själv? Gnistan har nu uppgått i elden, droppen i havet, den allnärvarande strålen har åter blivit allt och den eviga glansen.

Och nu, lärjunge, är du både den handlande och vittnet, den utstrålade och utstrålningen, ljuset i ljudet och ljudet i ljuset.

Du har lärt känna de fem hindren, du välsignade. Du är deras beseegrare, herre över det sjätte, överbringare av de fyra sanningarna⁴³. Det på dem fallande ljuset skiner från dig själv, du som var lärjunge men nu är lärare.

43. "De fyra sanningarna" är i nordbuddhismen: *Ku*, "lidande eller elände". *Tu*, "samlingen av frestelser". *Mu*, "deras utrotande", och *Tau*, "vägen". De "fem hindren" är kunskapen om eländet, sanningen om mänsklig skröplighet, tvingande inskränkningar, samt den absoluta nödvändigheten av frigörelse från alla de band som påläggs av passioner, till och med av önskningar. "Frälsningens väg" är det sista "hindret".

Och av dessa sanningar:

Har du inte gått den väg som leder till kunskap om allt lidande - den första sanningen?

Har du inte övervunnit mara-demonernas kung vid Tsi, samlingsporten, - den andra sanningen?⁴⁴.

44. Vid "samlingsporten" står mara-demonernas kung, *Maha Mara*, och söker förblinda den inträdessökande med glansen från sin "ädelsten".

Har du inte vid den tredje porten tillintetgjort synden och förvärvat den tredje sanningen?

Har du inte beträtt *Tau*, "vägen" som leder till kunskap - den fjärde sanningen?⁴⁵.

45. Detta är den fjärde "vägen" av återfödelsens fem vägar, vilka leder och för in alla mänskliga varelser i ständigt växlande tillstånd av sorg och glädje. Dessa "vägar" är endast underavdelningar av den enda vägen, den som karma följer.

Och nu - vila under bodhitrådet som är all kunskaps fullbordan, ty vet att du nu är herre över SAMADHI - det ofelbara skådandets tillstånd.

Se! Du har blivit ljuset, du har blivit ljudet, du är din egen mästare och din egen gud. Du är SJÄLV föremålet för ditt sökande: RÖSTEN, den oavbrutna som återljuder genom alla evigheter, oberörd av all förändring, oberörd av all synd, de sju ljuden i ett:

TYSTNADENS RÖST

OM TAT SAT

[Till Fragment 2: De två vägarna](#)

[Till Innehållsförteckning](#)

FRAGMENT 2

Ur De gyllene föreskrifternas bok

DE TVÅ VÄGARNA

Och nu, du medlidandets förkunnare, skall du visa andra vägen. Se alla dessa som klappar för att slippa in, se hur de väntar i okunnighet och mörker att få se den milda lagens portar slås upp!

De inträdessökande talar:

Skall inte du, som råder över ditt eget förbarmande, för oss yppa Hjärtats lära?¹ Skall du vägra att föra dina tjänare in på frigörelsens väg?

1. Det buddhistiska lärosystemets två skolor, den esoteriska och den exoteriska, kallas respektive "Hjärtats lära" och "Ögats lära". Den förra har fått sitt namn av att den utgått från Gautama Buddhas *hjärta*, medan "Ögats lära" var ett verk av hans huvud eller hjärna. Den förra kallas också "sanningens insegel" eller "det rätta inseglet" - en symbol som återfinns på nästan alla esoteriska verk.

Läraren svarar:

Vägarna är två, de höga fullkomligheterna är tre. Sex är de dygder som omskapar kroppen till kunskapens träd².

2. "Kunskapens träd" är en titel som av Bodhidharmas (visdomsreligionens) bekännare ges åt dem som nått höjden av mystiskt vetande - adepten. Nagarjuna, madhyamikaskolans stiftare, kallades "Drakträdet" eftersom draken står som en symbol för visdom och kunskap. Trädet vördas, ty det var under bodhi(visdoms)-trädet som Buddha mottog pånyttfödelsen och den inre upplysningen, höll sin första predikan och slutligen dog.

Vem skall nalkas dem?

Vem skall först beträda dem?

Vem skall först höra läran om två vägar i en, höra sanningen om Det Hemliga Hjärtat avslöjad?³ Den lag som, undvikande lärdom, lär visdom, berättar en lidandets saga.

3. "Det Hemliga Hjärtat" är den esoteriska läran.

Ve, att alla människor fastän de äger alaya*, fastän de är ett med den stora själen, likväl har så föga gagn därav!

*Se not 8, Fragment 3. (Ö a)

Se, liksom månen återspeglas på den lugna vattenytan så återspeglar sig alaya i det stora och det lilla, ja i de allra minsta atomer, men kan likväl inte nå allas hjärtan. Ve, att så få vet att dra fördel av gåvan, den oskattbara välgärningen att få lära känna sanningen, den rätta uppfattningen om de ting som är, kunskapen om det som inte är!

Lärjungen talar:

Lärare, vad skall jag göra för att nå visdom?

Vise, vad för att vinna fullkomning?

Sök vägarna. Dock, lärjunge, må ditt hjärta vara rent innan du börjar din vandring. Innan du tar ditt första steg må du lära dig urskilja det verkliga från det överkliga, det alltid växlande från det alltid bestående. Lär dig framför allt att skilja huvudets vetande från själens visdom, "ögats" lära från "hjärtats".

Sannerligen, okunnigheten liknar ett tillslutet lufttomt kärl. Själen är som en fågel, instängd däri. Den kvittrar inte, förmår inte röra en fjäder. Stum och dåsig sitter sångaren och dör av utmattning.

Men till och med okunnighet är bättre än huvudets vetande utan själens visdom till att upplysa och leda det.

Visdomens frön kan inte gro och växa utan luft och ljus. För att leva och inhösta erfarenhet behöver sinnet bredd och djup samt fästen som drar det till diamantsjälen⁴. Sök inte dessa fästen inom mayas rike utan höj dig över skenets värld, spana i det eviga och oföränderliga SAT⁵, och misstro inbillningens försåtliga ingivelser.

4. "Diamantsjälen", "Vajrasattva", en benämning på den högsta buddhan, "alla mysteriers herre", även kallad Vajradhara och Adi-Buddha.

5. SAT, den enda, eviga och absoluta verkligheten och sanningen. Allt annat är endast sinnesvilla.

Ty sinnet liknar en spegel. Det samlar sig damm därpå⁶. Själs-visdomens välgörande vindar behövs för att blåsa bort våra sinnesvillors damm. Sök att sammansmälta ditt sinne och din själ.

6. Enligt *Shin-Siens* lärosystem, vilket säger att människosinnet liknar en spegel som drar till sig och återspeglar varje stoftgrand och därför, liksom spegeln, måste tillses och avdammas varje dag. Shin-Sien var den sjätte patriarken som i norra Kina meddelade kunskap i Bodhidharmas esoteriska läror.

Sky okunnigheten och sky också sinnesvillan. Vänd dig bort från världens falska sken, misstro dina sinnen ty de leder dig på avvägar. Men inom din kropp - dina sinnesförnimmelers tempel - må du i det opersonliga söka efter "den eviga människan"⁷, och sedan du funnit henne, vänd då din blick inåt - du är buddha⁸.

7. Det reinkarnerande JAGET kallas av nordbuddhisterna för "den verkliga människan", som efter föreningen med sitt högre jag blir en buddha.

8. "Buddha" betyder "upplyst".

Undandrag dig allt beröm, du hängivne. Beröm leder till självbedrägeri. Din kropp är inte jaget. Ditt JAG är i och för sig utan kropp, och varken beröm eller klander kommer det vid.

Självförhävelse, lärjunge, liknar ett högt torn i vilket en högfärdig dåre klättrat upp. Där sitter han i högdragen ensamhet, inte bemärkt av någon annan än sig själv.

Falsk lärdom förkastas av de vise och skingras för himlens vindar av den goda lagen, vars hjul svänger lika för alla, för de ödmjuka som för de högmodiga. "Ögats lära"⁹ är för mängden, "Hjärtats lära" för de utvalda. De förra upprepar med stolt tillförsikt "se, jag vet". De senare, de som i ödmjukhet har inhöstat, bekänner med låg röst "så har jag hört"¹⁰.

9. Se not 1. Den stora massans *exoteriska* buddhism.

10. Dessa ord står vanligen i början av buddhismens heliga skrifter, och därmed menas att det efterföljande har upptecknats efter direkt muntlig tradition från Buddha och arhaterna - Buddhas närmaste lärjungar och efterföljare.

"Den store siktaren" - så kallas "Hjärtats lära".

Den goda lagens hjul svänger hastigt omkring. Det mal både natt och dag. De gyllne kornen skiljer det från de värdelösa agnarna, mjölet skiljer det från kliet. Karmas hand styr hjulet. Omloppen utvisar det karmiska hjärtats slag.

Sann kunskap är mjölet, falsk lärdom agnarna. Önskar du äta visdomens bröd må du knåda ditt mjöl med amritas (odödlighetens) klara vatten. Knådar du däremot agnar med mayas dagg tillreder du föda åt dödens svarta duvor - födelsens, förgängelsens och sorgens fåglar.

Säger någon att du för att bli en arhat måste upphöra att älska alla varelser - svara honom då att han ljuger.

Säger någon att du för att vinna befrielse måste hata din moder och försumma din son, förneka din fader och kalla honom "husfader"¹¹ samt avsvärja dig all barmhärtighet mot människor och djur - säg honom då att han har en falsk tunga.

11. Så tilltalar Rathapala, den store arhaten, sin fader i legenden *Rathapala Sutrassanne*. Att alla sådana legender är allegoriska (så t ex har Rathapalas fader ett boningshus med *sju dörrar*), förklarar den förebråelse som här riktas mot dem som tar legenderna *efter orden*.

Ty detta är vad som lärs av tirthikaerna (brahminska asketer), de som inte äger den rätta tron.

Säger någon att synd föds av handling och lycksalighet av fullständig passivitet, säg honom då att han tar fel. Att försjunka i överksamhet, att söka sinnets befrielse från slaveriet genom att undvika varje synd och felsteg - sådant anstår inte "deva-jaget" (det reinkarnerande jaget). Så säger "Hjärtats lära".

"Ögats" dharma (lag, religion) är sammanfattningen av det som utvärtes är, det icke-bestående.

"Hjärtats" dharma är sammanfattningen av bodhi (den sanna, gudomliga visdomen), det bestående, det evigt-varande.

Lampan brinner klart när veken och oljan är rena. Att någon sörjer för deras rengöring är nödvändigt. Lågan känner inte när detta sker. "Trädets grenar skakas av stormen. Stammen förblir oberörd."

Såväl handling som icke-handling kan äga rum hos dig. Din kropp i verksamhet, ditt sinne i ro, din själ klar och stilla som en fjällsjö.

Vill du bli en "tids-cirkelns" yogi? Då, lärjunge -

Tro inte att om du drar dig undan i djupa skogar, i högmodig enslighet, fjärran från andra människor, lever av rötter och växter, släcker din törst med de höga fjällens snö - tro inte, du åt fromma övningar hängivne, att detta skall leda dig till den slutliga befrielsens mål.

Tro inte att du genom att låta dina ben sönderbrytas, ditt kött och dina senor söndersargas, skall kunna förena dig med ditt "tysta jag"¹². När din grövre natures synder blivit underkuvade, du som är ett offer för dina skuggor¹³, tro inte att du då fullgjort din plikt mot naturen och människorna.

12. "Det högre jaget", den "sjunde" principen.

13. Våra fysiska kroppar kallas "skuggor" i vissa österländska skolor.

De välsignade har ansett det ovärdigt att göra så. Lagens lejon, förbarmandets herre (Buddha), avstod, när han förstod den verkliga orsaken till mänsklighetens lidande, omedelbart från den ljuvliga men själviska vilan i den tysta vildmarken. Från att vara en aranyauka¹⁴ blev han människornas lärare. Efter det att Julai¹⁵ uppnått nirvana predikade han på bergen och på slätterna, undervisade i städerna och talade till andar, människor och gudar¹⁶.

14. En eremit som drar ut i vildmarken och lever i skogen när han blir en yogi.

15. Julai är den kinesiska termen för Tathagata, en benämning som i Tibet ges åt varje buddha.

16. Alla traditioner inom såväl nord- som sydbuddhismen överensstämmer i att Buddha övergav eremitlivet så snart han fått lösningen på tillvarons gåta - dvs då han mottagit den inre upplysningen - och därefter offentligen undervisade människorna.

Sår du kärleksfulla gärningar, skall du skörda deras frukt. Att underlåta utförandet av en barmhärtighetshandling är att begå en dödlig synd.

Så säger den vise:

Skall du avhålla dig från handling? Inte så vinner din själ sin frihet. För att nå nirvana måste man först nå självkännedom, och självkännedom är kärleksfulla gärningars barn.

Ha tålmod, du inträdessökande, likt den som inte fruktar någon motgång, inte eftertraktar någon medgång. Fäst din själs blick på stjärnan vars stråle du är ¹⁷ - den flammande stjärna som lyser i det eviga varandets ljuslösa djup, på det okändas gränslösa fält.

17. Varje andligt JAG är enligt den esoteriska läran en stråle, utgången från en "planet-ande".

Var uthållig som den som i evighet framhärdat. Dina skuggor lever och dör bort¹⁸. Det som i dig skall evigt leva, det som i dig *vet* eftersom det är kunskapen själv¹⁹, lever inte ett flyende liv - det är den människa som var, som är och som skall bli, vars sista timme aldrig slår.

18. "Personligheter" eller *fysiska kroppar*, s k "skuggor", är av försvinnande art.

19. Förnuftet (manas), den tänkande principen eller JAGET hos människan, hänförs till "kunskapen" själv eftersom de mänskliga JAGEN kallas *manasaputraer*, världsförnuftets söner.

Vill du skörda ljuvlig frid och ro, lärjunge, må du med goda gärningars utsäde så kommande skördars åkerfält. Bär villigt återfödelsens lidande.

Träd ut ur solljuset in i skuggan för att bereda mera rum åt andra. De tårar som vattnar kvalens och sorgens förbrända mark, alstrar den karmiska vedergällningens blomster och frukter. Ur människolivets smältugn och dess svarta rök uppstiger bevingade lågor, renade flammor, som svävande uppåt och framåt under karmas öga till slut bildar den förhärligade väven till vägens tre klädnader²⁰.

20. Se Fragment 3, not 34 och följande.

Dessa klädnader är nirmanakaya, sambhogakaya och dharmakaya, den övermåttan härliga²¹.

21. Se Fragment 3, not 34 och följande.

Shangna-dräkten²² kan, det är sant, köpa det eviga ljuset. Endast den skänker tillintetgörrelsens nirvana. Den sätter stopp för återfödelsena, men lärjunge, den dödar också medlidandet. Inte längre kan de fullkomnade buddhaer som ikläder sig dharmakayas härlighet ge sin hjälp till människornas frälsning. Ve oss - skall då JAGEN offras för *jaget* - skall släktet offras för individernas väl?

22. Shangna-dräkten, kallad så efter Shangnavasu från Rajagriha. Han var den tredje av de stora "patriarkerna", som orientalisterna brukar kalla de 33 arhater vilka först spred kännedomen om buddhismens läror. Med "shangna-dräkten" menas sinnebildligt det förvärvande av visdom varigenom inträde vinn i tillintetgörrelsens (av *personligheten*) nirvana. Bokstavligen: neofyternas invigningsdräkt. Ekdins säger att detta "grästy" fördes till Kina från Tibet under Tangdynastin. Såväl den kinesiska som den tibetanska legenden säger att "när en arhat föds, finns denna planta växande på ett rent ställe".

Detta är den *öppna VÄGEN*, den väg till självisk salighet som skys av det "hemliga hjärtats" bodhisattver, medlidandets buddhaer.

Att leva för att gagna mänskligheten är det första steget. Att utöva de sex upphöjda dygderna²³ är det andra.

23. Att "använda paramita-vägen" betyder att bli en yogi i avsikt att framdeles bli asket.

Att ikläda sig en nirmanakayas ringa klädnad är att för egen del avstå från den eviga saligheten för att i stället befordra människornas frälsning. Att nå fram till nirvanas saliga tillstånd men självmant vända om därifrån, detta är det största och slutliga steget på försakelsens väg.

Vet, lärjunge, detta är den *hemliga VÄGEN* som blivit utvald av fullkomningens buddhaer, vilka offrat JAGET för de andra svagare jagen.

Dock, om "hjärtats lära" har en alltför hög flykt för dig, om du själv behöver bistånd och räds att erbjuda andra din hjälp - låt dig då varnas i tid, du klenmodige. Ge dig tillfreds med "Ögats lära", sådan den av lagen föreskrivs.

Ge likväl inte upp hoppet. Ty om den "hemliga vägen" är ouppnåelig för dig "i dag", kan den "i morgon" ligga inom räckhåll för dig. Du må veta att inga bemödanden, inte ens de ringaste - vare sig i rätt eller orätt riktning - kan försvinna ur orsakernas värld. Inte ens den skingrade röken blir spårlos. "Ett hårt ord, uttalat i förflutna liv, utplånas inte utan kommer alltid igen"* Pepparplantan föder inga rosor, inte heller kan den ljuva jasminens silvervita stjärna förvandlas till törne eller tistel.

24. "I morgon" betyder nästa återfödelse eller reinkarnation.

*Ur Prasanga-skolans föreskrifter.

Du kan "i dag" skapa dina möjligheter för din "morgondag". Orsaker som på den "stora resan"²⁵ stundligen sås, bär var och en sin skörd av verkningar, ty sträng rättvisa styr världen. Med mäktig hand, som aldrig gör ett felgrepp, ger den åt de dödliga liv av väl eller ve, den karmiska avkomman av alla våra tankar och gärningar i det förflutna.

25. Den "stora resan" är hela cykeln av existenser under en sk "rund".

Tag alltså, du med det tålmodiga hjärtat, så mycket som din förtjänst kunnat samla i förråd åt dig. Var vid gott mod och var nöjd med din lott. Sådan är din karma som råder för hela cykeln av dina jordeliv - sådan är deras bestämmelse som i smärta och sorg föds jämte dig, fröjdas och gråter liv efter liv, bundna vid dina föregående handlingar.

* * * * *

Handla du för dem "i dag", och de skall handla för dig "i morgon".

Det är ur försakandets knopp - försakandet av det egna jaget - som den slutliga befrielsens ljuvliga frukt växer fram.

Till undergång dömd är den som av fruktan för Mara avhåller sig från att hjälpa sin nästa, rädd att därvid drivas av själviska bevekelsegrunder. Pilgrimen som skulle vilja svalka sina trötta lemmar i den friska floden, men av rädsla för strömmen inte vågar dyka ned i den, löper fara att förgås av värme. Passivitet, grundad på självisk fruktan, kan inte bära annat än ond frukt.

Den vars fromhet är självisk, lever till inget gagn. Den som inte fullgör sitt avsedda värv i livet, har levat förgäves.

Följ med livets hjul. Följ med pliktens hjul - gör din plikt mot släktet och släktingar, mot vän och fiende, och tillslut ditt sinne för såväl njutningar som smärta. Uppfyll till fullo den karmiska lagens fordringar. Förvärva dig siddhier* till ditt kommande jordeliv.

* Se första noten till Fragment 1. (Ö a)

Kan du inte bli en sol, så bli den ringare planeten. Ja - är det dig förmenat att lysa som middagssolen lyser på snöfjällets eviga renhet, välj då en mer anspråkslös bana.

Visa "vägen" - om än så dunkel, än så förlorad, bland massorna - liksom aftonstjärnan visar dem vägen vilka vandrar sin stig i mörker.

Skåda Migmar (planeten Mars), vars klara "öga" tränger genom dess rödskimrande slöjor och blickar ut över den slumrande jorden. Skåda hur Lhagpas (Merkurius) "hand" med sin lågande aura sträcks ut i beskyddande kärlek över dess asketers huvuden. Båda är nu Nyimas (solens) tjänare²⁶, under dess frånvaro kvarlämnade som tysta väktare i natten. Dock var båda i förflutna världscyklar klart lysande solar och kan i kommande "dagar" åter bli det. Sådana är den karmiska lagens växlingar av fallande och stigande i naturen.

26. Nyima, solen i den tibetanska astrologien. Migmar eller Mars symboliseras av ett "öga", och Lhagpa eller Merkurius av en "hand".

Du, lärjunge, må likna dem. Skänk den framåtsträvande pilgrimen ljus och vederkvickelse. Sök upp honom som vet ännu mindre än du, han som i tröstlös ensamhet hungrar efter visdomens bröd och efter det bröd som när skuggan, han som är utan lärare, utan hopp eller tröst och låt honom höra lagen.

Säg honom, du visdoms-sökare, att den som gör högmod och självrespekt till livegna under hängivenheten, att den, som fastän han ännu hänger fast vid tillvaron ändå nedlägger sitt tålamod och sin lydnad för lagen som en ljuvligt doftande blomma vid Shakya-Thubpas (Buddhas) fötter, han blir en *srotapatti*²⁷ redan i detta liv. De siddhier som är fullkomlighetens tecken må hägra långt i fjärran, men det första steget är dock taget. Pilgrimen har ingått i strömmen och han kan förvärva kungsörnens skarpa syn, den rädda hindens fina hörsel.

27. *Srotapatti* eller "den som ingår i strömmen" till nirvana kan svårligen, såvida han inte når fram till målet på grund av alldeles särskilda orsaker, komma dit i *ett* jordeliv. En chela sägs vanligen börja det mödosamma uppåtstigandet i ett liv och inte sluta det förrän i sin sjunde efterföljande återfödelse.

Säg honom, du inträdessökande, att sann hängivenhet kan bringa honom åter den kunskap som en gång i forna liv var hans. Deva-synen och deva-hörseln vinnas ingalunda under *ett* kort jordeliv.

Var ödmjuk om du vill vinna vishet.

Var ännu ödmjukare när du väl tillkämpat dig vishet.

Likna havet som i sig upptar alla strömmar och floder. Havets mäktiga lugn störs inte därav. Det förnimmar dem inte.

Tygla med ditt gudomliga ditt lägre jag.

Tygla med det eviga det gudomliga.

Stor är förvisso den som dödar begäret.

Ännu större är den hos vilken det gudomliga jaget dödat själva kunskapen om begäret.

Vaka över det lägre, så att det inte må besudla det högre.

Vägen till slutlig frihet ligger inom ditt JAG.

Den vägen börjar och slutar utanför jaget²⁸.

28. Avser det personliga, lägre "jaget".

Inte uppskattad av människor och ringa i en *tirthikas*²⁹ stolta ögon är alla strömmars moder. Tom, oaktat den är fylld med amritas söta vatten, synes i dårars ögon människans yttre form. Och likväl är det heliga landet de heliga strömmarnas födelseort, och den som äger visdom äras av alla.

29. *Tirthikaer* är brahminska sekterister som bor "på andra sidan" Himalaya och som kallas "otrogna" av buddhisterna i det *heliga landet* Tibet, samt *vice versa*.

Arhater och vise, med en syn som inga gränser vet³⁰, är lika sällsynta som udumbara-trädets blomma. En arhat föds i midnattens timma tillsammans med den heliga plantan med nio och sju stänglar³¹, det oskuldsvita blomster som öppnar sig och slår ut i mörker, uppspirat ur den rena daggen och den frusna bädden på snöhöljda fjälltoppar - på höjder som av ingen syndfull fot någonsin beträds.

30. Det "obegränsade seendet" är den psykiska översinnliga synförmågan. En arhat sägs kunna "se" och veta allt lika väl på avstånd som på nära håll.

31. Se ovan, not 22: Shangna-växten.

Ingen blir arhat under det jordeliv då själen första gången börjar längta efter slutlig befrielse. Dock, du

bekymrade, ingen krigare som erbjuder sig att kämpa i den heta striden mellan det levande och det döda³², ingen enda nyvärvad stridsman kan någonsin förnekas rättigheten att inträda på den väg som leder fram till slagfältet.

32. Det "levande" är det odödliga högre jaget, och det "döda" är det lägre *personliga* jaget.

Ty antingen segrar han eller faller han.

Om han segrar skall nirvana bli hans. Innan han avkastar skuggan, sitt dödliga hölje - denna fruktsamma orsak till kval och gränslös smärta - skall människorna i honom ära en stor och helig buddha.

Och om han faller, skall han inte falla förgäves. De fiender han slog i den sista striden skall inte återvända till liv i den födelse som härnäst blir hans.

Men antingen du vill vinna nirvana eller är sinnad att kasta ifrån dig lönen³³, låt inte frukten av handling och icke-handling vara din bevekelsegrund.

33. Se Fragment 3, not 34.

Vet att den bodhisattva som byter befrielsen mot försakelsen för att ikläda sig "det dolda livets"³⁴ lidanden kallas "den trefalt ärade", du sökande till tidsåldrars ve och smärta.

34. Det "dolda livet" är att leva som nirmanakaya.

VÄGEN är en, lärjunge, även om den delar sig vid slutet. Av fyra och sju portar utmärks dess olika stadier. Vid det ena slutet omedelbar salighet - vid det andra fördröjd salighet. Båda är förtjänstens lön. Valet är ditt.

Den enda vägen blir två - den *öppna* och den *hemliga*³⁵. Den förra leder till slutmålet, den senare till själv-offring.

35. Den "öppna" och den "hemliga" vägen - om den förra, den exoteriska, kan varje lekman erhålla undervisning, då däremot den senares beskaffenhet kan meddelas först vid initiationen.

När för det bestående offras det föränderliga, då är lönen din, droppen återvänder dit varifrån den kom. Den *öppna* vägen leder till den oföränderliga förändringen - nirvana, det övermåttan härliga tillståndet av absolutet, den salighet som ingen mänsklig tanke förmår fatta.

Alltså, den första vägen är BEFRIELSE.

Den andra vägen är FÖRSAKELSE, och kallas därför "smärtans väg".

Denna *hemliga* väg leder arhaten till utsäglig själssmärta - smärta för de levande döda³⁶ och hjälplöst medlidande med dem som drabbas av karmisk vedergällning. Ty mot karmas verkningar vågar inte ens de vise ingripa.

36. De som är okunniga om de esoteriska sanningarna och den högre visdomen kallas "levande döda".

Ty det är skrivet: "lär dem sky att alstra orsaker. Verkningarnas minsta krusning, såväl som deras stora flodvåg, måste du låta ha sin gång".

Den öppna vägen skall, så snart du nått dess mål, leda dig till att förkasta bodhisattvakroppen och låta dig inträda i det trefalt härliga dharmakaya-tillståndet³⁷, som är ett förgätande för alltid av världen och människorna.

37. Se Fragment 3, not 34.

Den hemliga vägen leder också till paranirvanas salighet - men först vid slutet av otaliga tidsåldrar, under vilka nirvana många gånger vunnits och förlorats av gränslöst medlidande och förbarmande med de vilseförda dödligas värld.

Men det är sagt: "de sista skall bli de främsta". *Samyak Sambuddha*, förkunnaren av läran om fullkomlighetens uppnående, gav upp sitt JAG för världens frälsning genom att stanna vid tröskeln till nirvana - det rena tillståndet.

* * * * *

Du äger nu kunskap om de två vägarna. Din tid att välja skall komma, du längtande själ, när du väl nått slutet och gått genom de sju portarna. Ditt sinne är upplyst. Inte längre är du insnärjd i falska föreställningar, ty du har blivit undervisad om allt. Obeslöjad står sanningen framför dig och blickar dig strängt i ögonen. Den säger:

"Ljuvliga är för *jaget* vilans och befrielsens frukter. Ljuvigare är dock en lång och bitter pliktuppfyllelses frukter, försakelsen för andras, för lidande medmänniskors, skull."

Den som blir en *pratyeka-buddha*³⁸ bugar sig blott inför sitt eget *jag*. En bodhisattva som vunnit drabbningen, som håller dess pris i sin hand, säger dock i sitt gudomliga medlidande:

38. En *pratyeka-buddha* är en bodhisattva som eftersträvat och även nått "dharmakayadräkten" efter en serie jordeliv. Utan att bekymra sig om eller söka lindra mänsklighetens lidanden, alltså enbart för att själv *vinna salighet*, inträder han i nirvana och försvinner ur människors åsyn och hjärtan. I nord-buddhismen är uttrycket "pratyeka-buddha" liktydigt med andlig själviskhet.

"För andras skull avstår jag från denna stora belöning" - han fullbordar den större försakelsen.

En VÄRLDSFRÄLSARE är han.

* * * * *

Se! Salighetens mål och smärtans långa väg väntar längst bort vid slutet. Du kan välja endera, du som går att möta sorg och smärta alltigenom kommande tidscykler...

OM VAJRAPANI HUM

[Till Fragment 3: De sju portarna](#)

[Till Innehållsförteckning](#)

FRAGMENT 3

Ur De gyllene föreskrifternas bok

DE SJU PORTARNA

"Upadhyaya¹, mitt val är gjort, jag törstar efter visdom. Du har nu rivit sönder förlåten framför den hemliga vägen och undervisat mig om den större yana². Din tjänare är redo för din ledning."

1. Upadhyaya är en andlig lärare, en guru. Hos nordbuddhisterna väljs dessa vanligen bland "*narjolerna*", heliga män, väl hemmastadda i *gotrabhu-gnyana* och *gnyana-darshana-shuddi* - alltså lärare i den hemliga visdomen.

2. Yana = vehikel. *Mahayana* är alltså "det stora" och *Hinayana* "det mindre vehiklet", namnen på två religions-filosofiska skolor inom den norra buddhismen.

Det är gott, shravaka³. Gör dig beredd, ty du måste ensam färdas vidare. Läraren kan endast visa dig sättet. Vägen är densamma för alla, men medlet att nå målet måste vara olika för varje pilgrim.

3. *Shravaka* = åhörare, dvs en studerande som bevisar religionsundervisningen. Härleds ur roten "*shru*". När en shravaka från teori övergår till praktik, dvs hänger sig åt asketiska övningar, då blir han en *shramana*, av *shrama*, handling.

Vilket väljer du, oförfärad själ? "Ögats lära" med dess samtan⁴, dess fyrfaldiga dhyana, eller att vandra din väg genom paramitaerna⁵, sex till antalet, ädla dygdeportar, ledande till högsta kunskap och till pragnya, visdomens sjunde steg?

4. *Samtan* (tibetanska), eller på sanskrit *dhyana*, är tillståndet av meditation, varav det finns fyra grader.

5. *Paramitaerna*, de sex högsta dygderna. För prästerna är de tio.

Den fyrfaldiga dhyanas obanade väg slingrar sig uppför branten. Trefalt stor är den som bestiger den skyhöga toppen.

Över paramita-höjderna leder en ännu brantare väg. Du måste här kämpa dig fram genom sju portar, sju skansar, som innehas av grymma förslagna makter - förkroppsligade lidelser.

Var vid gott mod, lärjunge. Kom ihåg den gyllne regeln. Har du väl trätt in genom srotapatti-porten⁶, har din fot en gång trampat den nirvaniska strömmens bädd, vare sig i detta eller något kommande liv, då har du endast sju andra liv framför dig, du med den diamantfasta viljan.

6. *Srotapatti*, "den som har ingått i strömmen" - den ström som leder till den nirvanska oceanen. Detta namn betecknar den *första* vägen. Den *andra* vägen kallas *sakridagamin*, "den som skall födas (endast) en gång till". Den *tredje* kallas *anagamin*, "den som inte mer skall reinkareras", såvida han inte önskar detta för att kunna hjälpa mänskligheten. Den *fjärde* vägen kallas *rahat* eller *arhat*. Denna är den högsta. En arhat ser nirvana under sitt liv på jorden. För honom är nirvana inte ett tillstånd efter döden, utan *samadhi*, under vilket han erfar all nirvanas salighet.

Skåda framåt. Vad ser du för dina ögon, du som traktar efter gudalik visdom?

"Mörkrets mantel vilar över materiens djup. Inom dess veck kämpar jag. Under min blick, herre, tilltar mörkret. Det skingras för en vink av din hand. En skugga rör sig, krälände likt den slingrande ormen... Den växer, sväller ut och försvinner i mörker."

Det är skuggan av dig själv utanför vägen, avtecknande sig mot den mörka bakgrunden av dina synder.

"I sanning herre, jag ser VÄGEN, dess fot i dyn, dess höjder förlorande sig i härligt nirvaniskt ljus. Och nu ser

jag också de allt trängre och trängre portarna på den svåra och törnbeväxta stig som leder till gnyana (sanning, kunskap)."

Rätt ser du, lärjunge. Dessa portar leder den sökande över vattnen fram till "den andra stranden"⁷. Till varje port finns en gyllene nyckel som öppnar dess ingång, och dessa nycklar är:

7. "Ankomst till stranden" är inom nordbuddhismen liktydigt med att komma till nirvana genom utövning av de sex och de tio *paramitaerna*.

1. DANA, den odödliga barmhärtighetens och kärlekens nyckel.
2. SHILA, den nyckel som är harmoni i ord och handling, som skapar jämvikt emellan orsak och verkan och inte längre lämnar rum för karmisk verksamhet.
3. KSHANTI, det milda tålmodet som av inget kan rubbas.
4. VAIRAGYA, likgiltighet för njutning som för smärta, sinnesvillan övervunnen, sanningen allena förnummen.
5. VIRYA, den okuvliga handlingskraft som kämpar sig fram till den himmelska SANNINGEN, upp ur de jordiska lögnernas dy.
6. DHYANA, som när dess gyllene port en gång blivit öppnad leder narjolen (en helig man, en adept) fram till det eviga SATS (varats, verklighetens) rike och dess oavlåtliga betraktande.
7. PRAGNYA, den nyckel som gör en man till en gud, danande honom till en bodhisattva, en son av dhyanierna.

Sådana är de gyllene nycklarna till de sju portarna.

Innan du kan nalkas den sista, du som väver på din frihetsklädnad, skall du tillägna dig dessa fullkomlighetens paramitaer - de höga dygderna, sex och tio till antalet - längs den tröttsamma vägen.

Ty, lärjunge, innan du blev värdig att möta din lärare ansikte mot ansikte, din MÄSTARE ljus mot ljus, vad blev dig sagt?

Innan du kan nalkas den främsta porten måste du lära dig skilja din kropp från din själ (sinnet), skingra skuggan och leva i det eviga. För det skall du leva och andas i allt, som allt det du varseblir andas i dig. Du måste känna dig själv som boende i alla skapade ting, alla ting i JAGET.

Du får inte låta dina sinnen göra din själ till en tummelplats.

Du får inte känna dig skild från andra varelser och från VARAT, utan låt havet ingå i droppen, droppen uppgå i havet.

Så skall du vara i full samklang med allt som lever. Älska människorna som vore de dina medlärjungar, ledda av samma lärare, söner av samma moder.

Lärare ges många. En av dem är MÄSTARE-SJÄLEN⁸, *alaya*, den universella själen. Lev i den MÄSTAREN, som DESS stråle lever i dig. Lev i dina medbröder, som de lever i DEN.

8. MÄSTARE-SJÄLEN är *alaya*, den universella själen eller atman. Av denna bär varje människa en stråle inom sig och antas kunna uppgå i och identifiera sig med densamma.

Innan du står på vägens tröskel, innan du gått genom den första porten, har du att låta de två uppgå i det ena och enda, offra det personliga jaget för det opersonliga JAGET och sålunda förstöra "vägen" mellan dessa två - antaskarana⁹.

9. *Antaskarana* är lägre *manas*, den "väg" som förmedlar förbindelsen emellan personligheten och högre *manas*, den mänskliga själen. Vid döden förintars den som "väg" eller förbindelseled, men dess lämningar fortlever som *kamarupan* - "skalet".

Du skall göra dig beredd att svara dharma, den stränga lagen, vars röst kommer att fråga dig vid det första steget du tar, begynnelsesteget:

"Har du åttlytt alla föreskrifterna, du som hoppas nå så högt?"

"Har du stämt ditt hjärtas och ditt sinnes strängar till samklang med hela mänsklighetens stora sinne och hjärta? Ty som i den heliga flodens brusande stämma alla naturljud förenar sig och återklingar¹⁰, så måste dens hjärta som vill ingå i strömmen vibrera till gensvar på varje suck, varje tanke hos allt som lever och andas."

10. Nordbuddhister och kineser anser att naturens grundton ljuder i dånet och bruset av stora heliga floder. Därav liknelsen. Det är såväl i fysiken som ockultismen välbekant att varje samlat naturljud - sådant som hörs i t ex bruset av stora forsar, suset av vaggande trädskronor i stora skogar eller bullret av en stor stad hört på avstånd - ger en bestämd och urskiljbar ton. Detta vet man också inom musiken. Professor Rice säger i ett arbete om kinesisk musik att kineserna sedan årtusenden tillbaka känt till detta förhållande, ty det heter att "Hoang ho's forsande vatten ger tonen *kung*" - i kinesisk musik kallad "den stora tonen". Han visar också att denna ton motsvaras av vår musikskalans "f", som "av nutida fysiker anses vara naturens verkliga ton". Professor B Silliman säger i sin *Principles of Physics* att "denna ton anses vara pianots mittersta f, som därför kan betraktas såsom naturens grundton".

Lärjungar kan liknas vid den till själen talande vinans strängar, mänskligheten vid dess klangbotten, handen som spelar på strängarna vid den STORA VÄRLDS-SJÄLENS tonrika andedräkt. Den sträng som uraktlåter att vid mästarens beröring klinga i skön harmoni med alla de övriga, brister och förkastas. Så även lärjungarnas samfällda sinnen. De måste vara stämde till samklang med lärarens sinne - som är ett med översjälens - eller dra bort.

Så sker med "skuggans bröder" - de som dödar sina själar - den fruktade dad-dugpa sekten¹¹.

11. *Bhoner* eller *dugpaer*, de s k "rödmössorna", anses vara de mest bevärdade i trolldom och svart magi. De bebor västra och lilla Tibet samt Bhutan, och är alla s k "tantriker". Det är helt obegripligt att lärda orientalister, sådana som Schlagintweit och andra vilka har besökt Tibets gränsområden, kan förblanda de i denna sekt bedrivna avskyvärda religionsbruket och ceremonierna med den religion som bekänns och utövas av östra Tibets lamaer, "gulmössorna", och deras narjoler eller heliga män.

Har du stämt din varelse till samklang med mänsklighetens stora smärta, du som söker ljuset?

Du har det?... Då må du träda in. Dock, innan du sätter foten på lidandets svåra väg bör du få kännedom om de fallgropar som lurar på din stig.

* * * * *

Beväpnad med barmhärtighetens, kärlekens och det ömma medlidandets nyckel står du säker framför danaporten, den port som utgör ingången till VÄGEN.

Märk, du lycklige pilgrim! Den port du har framför dig är hög och bred. Den synes vara lätt att passera. Vägen som leder därigenom är rak, jämn och grön. Den liknar en solbelyst öppen plats i skogens mörka djup, en spegelbild på jorden av Amitabhas paradiset. Där sjunger hoppets näktergalar och fåglar med färgglänsande fjäderskrudar från grenarna i gröna lövvalv och önskar med sin sång framgång åt orädda pilgrimer. De sjunger om bodhisattvans fem dygder, den femfaldiga källan till kunskapens makt, och om de sju stegen i vetande.

Gå vidare! Ty du har medfört nyckeln. Du kan vara trygg.

Och även till den andra porten är stigen grön och fager. Men den är brant och slingrar sig uppåt - ja, ända upp till bergets klippiga krön. Gråa dimskyar hänger däruppe över den ojämna steniga branten, och allt där bortom är höljt i mörker. Allt svagare ljuder hoppets sång i den framåtvandrande pilgrimens hjärta. Tvivlets pinande bävan kommer nu över honom. Hans gång blir mindre säker.

Vakta dig för detta, du sökande! Vakta dig för fruktan som likt den nattliga fladdermusens svarta ljudlösa vingar breder ut sig mellan din själs månljus och ditt långt i fjärran hägrande höga mål.

Fruktan, lärjunge, dödar viljan och hämmar all handling. Om pilgrimen brister i shiladygden, då snavar han och

vassa karmiska stenar sårar hans fötter längs den mödosamma klipptigen.

Var säker på foten, vandrare! I kshantis väsen må du bada din själ, ty du nalkas nu porten med detta namn, sinnesstyrkans och tålmodets port.

Slut inte dina ögon och förlora inte dorje¹² ur sikte. Frestarens pilar träffar alltid den som inte nått vairagya¹³.

12. *Dorje* är på sanskrit *vajra*, ett vapen eller redskap i händerna på vissa gudar (tibetanska *dragshed*, de *devaer* som beskyddar människor), vilket anses ha samma ockulta kraft att genom rening av luften driva bort onda inflytelser som ozon har i kemiskt avseende. Betyder också en *mudra*, en åtbörd och kroppsställning som brukas vid meditation. Dorje är, kort sagt, både som kroppsställning och talisman en symbol för herraväldet över osynliga onda inflytelser. Bhonerna eller dugpaerna, som tillägnat sig symbolen, missbrukar den emellertid till utövandet av svart magi. Hos "gulmössorna", *gelugpaerna*, är den en symbol för makt över det onda, ungefär som korset hos de kristna, och inte mer "vidskeplig" än detta. Men hos *dugpaerna* är den, liksom *den omvända dubbla triangeln*, tecknet på trolldom.

13. *Vairagya* är känslan av absolut likgiltighet för den objektiva världen, för såväl njutning som lidande. "Avsmak" uttrycker inte hela innebörden, men någonting ditåt.

Akta dig för att darra. Under rädlans andedräkt rostar kshantis nyckel. En rostig nyckel öppnar inget lås.

Ju längre du går framåt, desto fler fallgropar hotar dina steg. Den väg du har att vandra belyses av endast ett ljus - oförskräckthetens låga, brinnande i hjärtat. Ju mer någon vågar, desto mer skall han vinna. Ju mer han räds, desto mer skall det ljuset blekna - och enbart det kan vägleda. Ty liksom den dalande solens sista stråle, som dröjande skiner på en hög bergstopp, när den slocknar efterföljs av nattens mörker, så också ljuset från hjärtat. När detta slocknar, faller en mörk hotande skugga från ditt eget hjärta över vägen och låser fast dina fötter i förskräckelse på stället.

Tag dig i akt, lärjunge, för denna dödsbringande skugga. Inget från anden utstrålande ljus förmår skingra den lägre själens mörker, såvida denna inte kan frigöra sig från alla själviska tankar och pilgrimen kan säga: "Jag har av sagt mig denna förgängliga lekamen. Jag har tillintetgjort orsaken. De skuggor den kastat kan som verkningar inte längre finnas till." Ty nu har det sista stora slaget stått, den avgörande sammandrabbningen mellan det *högre* och det *lägre* jaget. Se - själva slagfältet är uppslukat i den stora striden och finns inte mer.

När du väl gått genom kshanti-porten är det tredje steget taget. Din kropp är nu din slav. Gör dig alltså redo för den fjärde - den port där frestelser väntar dig som snärjer den *inre* människan.

Innan du ens kan nalkas detta mål, innan du ens höjer din hand för att lyfta klinkan på den fjärde porten, måste du ha mönstrat alla själsskiftningar hos dig själv och kuvat hela hären av tankeintryck, som omärkliga och försåtliga objudna smyger sig in i själens ljusa helgedom.

Om du inte vill besegras av dem måste du oskadliggöra dina egna skapelser, dina tankars barn, vilka osynliga, oåtkomliga, omsvärmar människosläktet - människans avkomma och arvingar till hennes jordiska avfall. Du skall lära dig förstå tomheten i det skenbart fulla och fullheten i det skenbart tomma. Du oförskräckt inträdessökande, blicka djupt ned i ditt eget hjärtas brunn och svara. Känner du jagets krafter, du skådare av yttre skuggor?

Gör du det inte - då är du förlorad.

Ty på den fjärde vägen kan den lättaste fläkt av lidelse eller begär göra det stadiga ljuset på själens rena vita väggar osäkert och flämtande. Den minsta våg av längtan efter Mayas bedrägliga gåvor längs den mellan din ande och ditt jag ledande antaskarana-stigen - kungsvägen för sinnesintrycken, dessa hänsynslösa uppväckare av *ahankara*¹⁴ - en tanke, flyktig som en blix, kan göra dig förlustig dina tre segerpris, dem du redan vunnit.

14. *Ahankara* = "jaget", känslan av ens egen personlighet, av att "jag är jag".

Ty vet - DET EVIGA känner ingen förändring.

"Frigör dig för alltid från de åtta fruktansvärda kvalen. Annars kan du inte nå visdom, inte heller befrielse", säger

den store herren, den fullkomnade Tathagata, han som vandrat i sina föregångares fotspår¹⁵.

15. "Den som vandrar i sina föregångares fotspår" är namnet *Tathagatas* verkliga betydelse.

Sträng och fordrande är vairagyas dygd. Vill du bli herre över dess väg, måste du hålla ditt sinne och dina förnimmelser ännu friare än förut från dödsbringande handling.

Du har att mätta hela din varelse med ren alaya, bli som ett med naturens själatanke. Är du ett med den så är du oövervinnerlig. Skild från densamma blir du en tummelplats för samvritti¹⁶, upphovet till världens alla villfarelser.

16. *Samvriti* är relativ sanning - upphovet till all illusion.

Allt i människan är förgängligt utom alayas, världssjälens, rena ljusa väsensgrund. Människan är en stråle, utgången från denna. Invärtes en strimma av obefläckat ljus, på den lägre ytan en form av materiellt stoft! Den strålen är ditt livs ledare och ditt sanna jag, väktaren och den tyste tänkaren, offret för ditt lägre jag. Din själ kan ta skada enbart genom din vilsefarande kropp. Gör dig till herre över båda, så är du trygg när du går fram mot den sig närmande "jämviktens port".

Var vid gott mod, du dristige pilgrim till "den andra stranden". Ge inte akt på vad Maras härskaror viskar i ditt öra. Jaga bort frestarna, dessa illvilliga andeväsen, de avundsamma lhamayin¹⁷ i den oändliga rymden.

17. Lhamayin är elementaler - onda, mot människor fientligt sinnade andeväsen.

Var ståndaktig! Du nalkas nu den mellersta porten, lidandets port, med dess tiotusen snaror.

Behärska dina tankar, du som strävar efter fullkomning, om du vill stiga över dess tröskel.

Behärska din själ, du som söker efter odödliga sanningar, om du vill nå målet.

Fäst din själs blick på det enda rena ljuset, det ljus som är fredat för all inverkan, och använd din gyllene nyckel...

* * * * *

Den svåra uppgiften är fullgjord, dina mödor är nästan överståndna. Den breda avgrunden som gapade för att uppsluka dig har du nästan kommit över...

* * * * *

Du har nu överskridit den vallgrav som på alla sidor omsluter de mänskliga passionernas port. Du har nu underkuvat Mara och hans ursinniga skara.

Du har avlägsnat besudlingen ur ditt hjärta och låtit det blöda sig fritt från orena begär. Men, du ärorike stridsman, ditt värv är ännu inte avslutat. Bygg hög, lärjunge, den mur som skall inhägna den heliga ön*, vallen som skall skydda ditt sinne från högmod och självbelåtenhet vid tanken på det stordåd du utfört.

*Det högre jaget - den tänkande principen i människan.

En högmodskänsla skulle göra verket om intet. Ja, bygg detta fast och starkt så att inte de anstormande vreda vågor som reser sig och slår mot dess strand från den stora världen, Mayas ocean, må uppsluka både pilgrimen och ön - till och med när segern är vunnen.

Din "ö" är hjorten, dina tankar är hundarna som jagar och förföljer den under loppet till livets ström. Ve den hjort som hinns upp av det skällande kopplet innan den uppnår tillflyktens dal, dhyana-marga¹⁸, kallad "den rena kunskapens väg".

18. *Dhyana-marga* är "dhyana-vägen", dvs vägen till ren eller absolut kunskap, *paramartha* eller (på sanskrit) *svasamvedana*, "den självmedvetna eller självanalyserande reflexionen".

Innan du lugnt och säkert kan gå fram på dhyana-marga och kalla den din, måste din själ bli lik den mogna mangofrukten, lika mjuk och mild som dess guldskimrande fruktkött för andras lidanden, lika hård som dess kärna för dina egna plågor och sorger, du övervinnare av väl och ve.

Härda din själ mot jagets försåtliga anlopp. Förtjäna åt den benämningen "diamantsjäl"¹⁹.

19. "Diamantsjälen", "Vajrasattva", en benämning på den högsta buddhan, "alla mysteriers herre", även kallad Vajradhara och Adi-Buddha. Diamantsjälen eller *Vajradhara* presiderar över *dhyani-buddhaerna*.

Ty liksom den djupt i jordens pulserande hjärta gömda diamanten aldrig kan återkasta det jordiska ljuset, så får ditt sinne och din själ sedan de kommit in på dhyana-marga inte återspegla något av Mayas sinnesförvillande rike.

När du uppnått detta tillstånd skall de portar som du ännu har att bemästra på vägen öppna sig på vid gavel för att släppa in dig, och naturens väldigaste krafter äger ingen makt att hindra din framfärd. Du skall då vara herre över den sjufaldiga vägen. Men inte förrän då, du som inte fruktar namnlösa provningar.

Till dess väntar dig en ännu svårare uppgift: du har att känna dig vara helt och hållet TANKE, och likväl förvisa alla tankar ur din själ.

Du måste vinna förmågan att hålla sinnet fast på en punkt så att ingen vind, om än så stark, förmår däri inblåsa en jordisk tanke. Sålunda renad, måste helgedomen vara tom på all handling, allt ljud, allt jordiskt ljus. Liksom en fjärlig, överraskad av frosten, nedfaller livlös på tröskeln, så måste varje jordisk tanke nedfalla död framför tempelporten.

Det står ju skrivet:

"För att den gyllne lågan skall kunna brinna med stadigt sken, måste lampan stå väl skyddad på en för varje vindfläkt fredad plats" (*Bhagavad Gita*). Utsätts ljuslågan för ombytliga vindar så flämtar den och det fladdrande skenet kastar förvillande, mörka, ständigt växlande skuggor på själens vita helgedom.

Och då, du som eftertraktar sanningen, blir din sinne-själ lik en ursinnig elefant som rasar i urskogens snår. Den inbillar sig att skogens träd är levande fiender och omkommer i sina försök att döda de rörliga, bedrägliga skuggor som leker på solbelysta berghällar.

Tag dig i akt så att din själ inte under omsorgen om jaget må förlora sitt fotfäste på devakunskapens mark.

Tag dig i akt så att inte din själ, genom att glömma JAGET, förlorar herraväldet över sitt ostadiga sinne och sålunda förverkar den rättmätiga frukten av sina erövringar.

Vakta dig väl för obeslutsamhet! Ty obeslutsamheten är din farligaste fiende. Den förlamar din kraft, tränger dig av vägen där du går fram och driver dig djupt ned i tvivlets förrädiska gungfly.

Var beredd och varnad i tid! Har du försökt och misslyckats, du djärve stridsman, så förlora ändå inte modet. Kämpa vidare och vänd åter till striden, ständigt åter.

Den oförfärad krigaren, om han än måste se sitt hjärtblod rinna ur breda gapande sår, går dock åter till anfall mot fienden, driver den ut ur dess förskansningar och övervinner den innan han själv ger upp andan. Gör då, ni alla som misslyckas och lider, gör som han, och driv från er själens fasta borg bort alla era fiender - ärelystnad, vrede, hat, ända till skuggan av begär - även när ni har misslyckats...

Minns, du som kämpar för mänsklighetens frigörelse²⁰, varje gång du misslyckas tar du ett steg framåt, och varje ärligt bemödande vinner med tiden sin belöning. De heliga frön som osedda gror och växer i lärjungens själ skjuter stänglar, vilka för varje ny provning blir allt kraftigare. De kan böja sig men aldrig brytas, och kan inte heller någonsin gå förlorade. Och när stunden är inne slår de ut i blom²¹...

20. Detta syftar på den i Österlandet (och för övrigt även i Västerlandet) välbekanta föreställningen att varje ny buddha eller nytt helgon är en ny soldat i den här som verkar för människosläktets frälsning och frigörelse. I nordbuddhistiska länder, där man tror på läran om *nirmanakayer*, kallas varje ny *bodhisattva* eller invigd hög adept en "människosläktets befriare". En *nirmanakaya* är en *bodhisattva* som avstår från sin välförtjänta salighet i nirvana, den s k "dharmakaya-dräkten" (vilken för alltid utesluter honom från människornas värld), för att på osynliga sätt kunna hjälpa mänskligheten och slutligen leda den till paranirvana. Det Schlagintweit säger i sin *Buddhism in Tibet*, nämligen att *prulpai ku* eller *nirmanakaya* är den "kropp", i vilken en buddha eller *bodhisattva* uppträder på jorden för att undervisa människor", är helt oriktigt och förklarar ingenting.

21. Har avseende på mänskliga passioner och synder som tillintetgörs under lärotidens provningar och därefter bildar en fruktbar jordmån i vilken "heliga sädeskorn", frön till höga dygder, kan gro och växa. Preexisterande, dvs *medfödda* dygder, anlag och naturgåvor anses ha förvärvat under tidigare liv. Snille är utan undantag en gåva eller förmåga, medförd från en annan inkarnation.

* * * * *

Dock - har du kommit väl förberedd, så hys ingen fruktan...

* * * * *

Hädanefter ligger din väg klar och öppen, rätt fram genom virya-porten, den femte av de sju portarna. Du är nu på den väg som leder till dhyana-hamnen, den sjätte, bodhiportalen.

Dhyana-porten är som en alabastervas, vit och genomskinlig. Därinne brinner med stadigt sken en gyllene låga, pragnyas ljus som strålar ut från atman.

Du själv är den vasen.

Du har vänt dig bort från sinnevärldens företeelser, du har färdats på "seendets stig", på "hörandets stig", och står nu i kunskapens ljus. Du har nått titiksha-tillståndet ²².

22. *Titiksha* är det femte stadiet i *raja-yoga* - ett tillstånd av högsta sinneslugn. Om det behövs underkastar sig en yogi det som i allmänhet kallas njutningar och lidanden, men utan att därvid känna vare sig njutning eller lidande. Han blir, kort sagt, i fysiskt, mentalt och moraliskt avseende fullkomligt likgiltig och okänslig för såväl det ena som det andra.

Narjol, du är nu i säkerhet!

* * * * *

Vet, du som övervunnit dina synder, när en *sowani*²³ vandrat den sjunde vägen, då bävar hela naturen i glad väntansfull vördnad och känner sig besegrad. Den silverglittrande stjärnan blinkar ut nyheten till nattens blomster. Bäckens sorlar om den till småstenarna i sin bädd. Dunkelgröna havsvågor berättar den med brus och dån för bränningens klippor. Doftfyllda vindar sjunger därom för kullar och dalar, och högresta furor viskar hemlighetsfullt: en mästare har kommit till världen, en DAGENS MÄSTARE²⁴.

23. *Sowani* är en som övar *sowan*, den första vägen i *dhyana* - en srotapati.

24. Med "dag" menas här en hel *manvantara*, en tidrymd av oberäknelig längd.

Han står nu lik en vit bildstod i väster, på vars ansikte den eviga tankens uppgående sol gjuter sina första, härligaste ljusvågor. Hans sinne, likt ett i vindstilla liggande omätligt hav, famnar hela den strandlösa rymden. Liv och död håller han i sin starka hand.

Sannerligen, hans makt är stor. Den i honom frigjorda levande kraften, som är HAN SJÄLV, förmår lyfta sinnesvillans tabernakel högt ovan gudarna, ovan själva den store Brahm och Indra. Nu skall han sannerligen vinna sin stora belöning!

Skall han inte bruka de gåvor som denna kraft förlämnar till egen vila och salighet, till egen välförtjänt sällhet och härlighet - han som underkuvat det stora bländverket?

Nej, du söker naturens dolda visdomsskatter! Den som vill följa i den helige Tathagatas fotspår får inte för

det egna jaget åstunda dessa gåvor och förmögenheter.

Skulle du vilja dämna upp de på Sumeru²⁵ upprunna vattnen? Skall du för egen räkning avleda strömmen eller längs cyklernas krön sända den tillbaka till sin urkälla?

25. Meru är gudarnas heliga berg.

Önskar du att denna ström av mödosamt förvärvat vetande, av gudabenådad visdom, förblir ett rinnande friskt vatten, låt den då inte bli en stillastående pöl.

Vet, att om du vill bli en medarbetare åt Amitabha, "den oändliga tidsåldern", då måste du, likt de två bodhisattverna²⁶ låta det ljus du förvärvat lysa över alla tre världarna²⁷.

26. I den nordbuddhistiska symbologin sägs att *Amitabha*, "den gränslösa rymden" (*parabrahm*), i sitt paradis har två *bodhisattver* - Kwan-she-yin och Ta-she-chi - som ständigt utstrålar ljus över de tre världar där de levde, vår egen inbegripen (se not 27), för att med detta (kunskapens) ljus biträda vid undervisningen av yogier, vilka sedan i sin tur skall frälsa människor. Allegorin säger att deras upphöjda ställning i Amitabhas rike tillkommer dem på grund av de barmhärtighetsverk de utförde när de som yogier var på jorden.

27. Dessa tre världar är de tre tillvaroplanen: det jordiska, det astrala och det andliga planet.

Vet, att strömmen av övermänsklig kunskap och den guda-visdom du vunnit skall genom dig, alayas kanal, ledas över i en annan flodbädd.

Vet, du helige som vandrar på den hemliga vägen, att den strömmens rena friska flöden skall brukas till att mildra bitterheten i oceanens salta vågor - detta mäktiga sorgens hav, bildat av människornas tårar.

När du blivit lik fixstjärnan på den högsta himlen, då måste du göra som denna strålände himlakropp vilken ur rymdens oändliga djup lyser för alla - blott inte för sig själv. Du måste ge ljus åt alla, men ta av ingen.

När du blivit lik fjälldalarnas rena snö, kall och okänslig vid beröring men varm och skyddande för kornet som slumrar under dess barm - vet att det är denna snö som får ta emot den skarpa frosten, den bitande nordanvinden, och sålunda mot deras vassa och grymma bitt värna jorden som gömmer den utlovade skörden, den näring som skall skänka den hungrige bröd.

Av dig själv dömd att genomleva kommande kalpaer (ofantliga tidscykler) utan att av människor röna tack eller ens märkas, hopfogad som en sten med oräkneliga andra stenar i "skyddsmuren"²⁸ - sådan är den framtid som väntar dig om du går in genom den sjunde porten. Många medlidandets mästare har med sina händer byggt denna mur. Den är rest av deras kval, murad med deras blod. Den värnar mänskligheten alltsedan människan blev människa, och beskyddar henne från vidare och ännu större olyckor och lidanden.

28. "Väktarmuren" eller "skyddsmuren". Det sägs att långa generationer av yogier, helgon och adepter, och särskilt av nirmanakayer, har skapat ett skyddsvärn kring människosläktet - en mur som osynligt skyddar det mot än värre ondska och olyckor.

Det oaktat ser människan inte detta, lägger inte märke därtill, lyssnar inte heller till visdomsordet - ty hon känner det inte.

Men du har hört det, du känner allt, du ivriga sveklösa själ... och du måste välja. Så lyssna ännu en gång.

På sowans väg, srotapatti*, är du trygg. Ja, och *omedelbart* bortom denna marga (väg) där inget annat än mörker möter den trötte pilgrimen, där hans händer sargas av törnen och dryper av blod, hans fötter såras av vassa stenar och Mara svingar sina kraftigaste vapen - väntar honom en stor belöning.

*Sowan och srotapatti är liktydiga.

Lugn och fast rör sig pilgrimen uppför den till nirvana ledande strömmen. Han vet att ju mer hans fötter blöder, desto vitare skall han själv bli tvättad. Han vet att efter sju korta, snabbt förflytande jordeliv skall nirvana vara hans...

Sådan är dhyana-vägen, yogins hamn, det välsignade målet för en srotapattis åstundan.

Inte så när han kommit fram och beträtt aryahata-vägen.*

*Av sanskrittermen arhat eller arhan.

Där är klesha²⁹ för alltid tillintetgjord - där är tanhas³⁰ rötter uppräckta. Dock, stanna, lärjunge... Ännu ett ord! Kan du väl tillintetgöra det gudomliga MEDLIDANDET? Medlidandet är inte någon egenskap. Det är LAGARNAS LAG - evig harmoni, alayas VÅSEN, oändligt, allt omfattande, ljuset av det evigt bestående rätta, alla tings ändamålsenlighet, den eviga kärlekens lag.

29. Klesha är njutningsbegäret, kärleken till världslig förnöjelse, ond eller god.

30. Tanha, viljan att leva, orsaken till återfödelse.

Ju mer du gör dig till ett därmed genom att din varelse ingår i dess VARA, ju mer din själ förenas med det som ÄR, desto mer skall du bli ABSOLUT MEDLIDANDE³¹.

31. Detta "medlidande" skall inte betraktas i samma ljus som teisternas "Gud, den gudomliga kärleken". Medlidandet står här som en abstrakt personlig lag vars natur, såsom varande absolut harmoni, bringas i oreda av strid, lidande och synd.

Sådan är arya-vägen, den väg som vandras av fullkomnade buddhaer.

Vad menar de heliga skrifterna som låter dig säga:

"OM! Jag tror inte att varje arhat erhåller nirvana-vägens sälla lön."

"OM! Jag tror inte att alla buddhaer ingår i nirvana-dharma." ³²

32. I nordbuddhismen kallas varje stor arhat, adept och helig vis man för buddha. Den heliga skrift, ur vilken de i texten anförda stroforna är hämtade, är *Thegpa Chenpoi-do*, Mahayana Sutra, "åkallandet av medlidandets buddhaer", del I, IV.

Ja, på arya-vägen är du inte längre srotapatti, du är en bodhisattva³³. Du har överskridit strömmen. Det är sant att du har rätt till dharmakaya-dräkten. Men en sambhogakaya är större än en som ingått i nirvana, och ännu större är en nirmanakaya - en medlidandets buddha ³⁴.

33. En *bodhisattva* står inom hierarkin lägre än en "fullkomnad buddha". Exoteriskt förväxlas dessa två ganska ofta. Men folket med sin medfödda rättskänsla vördar en bodhisattva högre än en buddha på grund av den föres självpuffring.

34. "Medlidandets buddhaer" kallas de *bodhisattvaer* som, sedan de nått rangen av arhat (dvs nått slutet av den fjärde eller sjunde vägen) vägrar att ingå i det nirvaniska tillståndet, att "ikläda sig *dharmakaya*-dräkten och gå över till den andra stranden", därför att det då blir omöjligt för dem att bistå människorna. De föredrar att på osynligt sätt (i anden så att säga) stanna kvar i världen och bidra till människors frälsning genom att påverka dem till att följa "den goda lagen", eller med andra ord, leda dem in på rättfärdighetens väg. Inom den exoteriska nordbuddhismen äras alla sådana upphöjda personligheter som helgon - man till och med riktar böner till dem, liksom grekiska och romerska katoliker gör till sina helgon och skyddspatroner. Den esoteriska läran däremot uppmuntrar inget sådant. Det finns stora olikheter mellan de båda lärorerna. Den exoteriske lekmannen känner knappast till den verkliga betydelsen av ordet nirmanakaya - därav oredan och otillräckligheten i orientalisternas förklaringar. Så t ex tror Schlagintweit att med nirmanakaya menas den lekamliga gestalt en buddha antar när han inkarnerar på jorden - "den minst sublimerade av hans jordiska omklädnader" (se *Buddhism in Tibet*). Den verkliga läran är i korthet följande:

De tre buddha-kropparna eller formerna kallas: 1. nirmanakaya. 2. sambhogakaya. 3. dharmakaya.

Den första är den eteriska form vilken antas av den som står i begrepp att lämna sin fysiska kropp för att sedan framträda i astral gestalt, och som därtill är i besittning av en adepts hela vetande. En bodhisattva utbildar denna form inom sig i samma mån som han framskrider på vägen. Sedan han nått målet och vägrat att njuta dess frukt stannar han kvar på jorden som en adept. Och istället för ingå i nirvana när han dör blir han kvar i denna förändligade kropp som han alstrat åt sig för att, osynlig för den oinvidiga mänskligheten, vaka över och beskydda denna.

Sambhogakayan är samma slags kropp men med den ytterligare glansen av "tre fullkomligheter" över sig, av vilka en är det

fullständiga utplånandet av alla jordiska intressen.

Dharmakayan är den klädnad eller kropp som en "fullkomnad buddha" ikläder sig. Dharmakayan är ingen egentlig kropp utan något rent andligt. Den är ett medvetande försänkt i det universella medvetandet, eller en själ utan någon som helst egenskap. Har en adept eller buddha väl blivit en dharmakaya lämnar han bakom sig varje möjlig förbindelse med, eller tanke på, denna jord. En adept som vunnit rättighet till nirvana måste alltså, om han vill hjälpa människorna, "frivilligt avstå från dharmakaya-kroppen". Han behåller av sambhogakayan bara det stora, alltomfattande vetandet och stannar i sin nirmanakaya-kropp. Inom den esoteriska skolan heter det att Gautama Buddha är en sådan nirmanakaya, och att man inte känner någon högre än han på grund av den stora försakelsen och det offer han bringat mänskligheten. Det sägs också att flera av hans arhater likaledes är nirmanakayaer.

Böj nu ditt huvud och lyssna noga, bodhisattva! Medlidandet talar och säger: "Kan väl salighet finnas när allt som lever måste lida? Skulle du bli frälst och höra hela världen gråta och klaga?"

Så har du nu hört det som blivit sagt.

Du skall uppnå det sjunde steget och inträda genom den slutliga kunskapens port, men endast för att förmåla dig med sorg och lidanden - ifall du vill bli en tathagata som följer i sina företrädares fotspår och förblir osjälvisk intill det ändlösa slutet.

Du är upplyst - välj din väg.

* * * * *

Skåda det klara sken som med sitt skimmer övergjuter himlen i öster. I tecken av lov och pris förenar sig himmel och jord. En jublande sång av oändlig kärlek uppstiger från de sig fyrfaldigt manifesterande makterna, från flammande eld och strömmande vatten, från doftande jord och susande vind.

Lyssna! ...från den djupa, opeilbara virveln av det gyllne ljus i vilket segraren badar, hörs HELA NATURENS ordlösa stämma i tusen toner förkunna:

GLÄDS NI MYALBAS³⁵ MÄNNISKOR!

35. *Myalba* är vår jord - i den esoteriska skolan med rätta kallad "helvetet", det värsta av alla helveten. Den esoteriska läran känner inte till något annat helvete eller bestraffningsställe än en av människor bebodd planet eller jord. *Avitchi* är ett tillstånd, inte en plats.

EN PILGRIM HAR VÄNT TILLBAKA "FRÅN DEN ANDRA STRANDEN".

EN NY ARHAN³⁶ ÄR FÖDD.

36. Härmed menas att ytterligare en mänsklighetens frälsare är född, och denne skall efter slutet av denna livscykel leda människorna till det slutliga nirvana.

*FRID VARE MED ALLA LEVANDE VARELSER*³⁷

37. Detta är en av varianterna av den formel som alltid avslutar varje avhandling, åkallan eller föreskrift: "Välsignelse över allt som lever", osv.

[Till Innehållsförteckning](#)